100 dies sense Sobrino

El davanter, afectat per les lesions des de fa mesos, va jugar el seu últim partit el passat 12 de desembre i encara no té data de retorn · Acumula tan sols quatre aparicions a la lliga i una a la Copa Catalunya des que va fitxar a l'estiu

Rubén Sobrino protegeix la pilota davant Víctor Pérez, del Còrdova.

Anunciat a l'estiu com el gran fitxatge per a aquesta temporada, el cert és que el davanter Rubén Sobrino s'ha passat més temps ocupant un lloc a la infermeria que no pas demostrant les seves nombroses qualitats al damunt del terreny de joc. El manxec només ha jugat 4 partits de lliga amb la samarreta del Girona. L'últim d'ells va ser el passat 12 de desembre, ara fa tot just 100 dies. I?de moment, no té data de retorn.

CARLES ROSELL | GIRONA

Es recorden de Rubén Sobrino? Els sona? Si no, en farem cinc cèntims. Etiquetat com el fitxatge estrella d'aquest últim estiu, el manxec no ha fet altra cosa que encadenar lesions i maldecaps des que va posar els dos peus a Montilivi. La seva trajectòria en clau blanc-i-vermella ha vist més la infermeria i la camilla del fisioterapeuta que no pas els terrenys de joc. Són set els mesos que porta a Girona i només ha jugat cinc partits: quatre de lliga i un de Copa Catalunya. Massa poques oportunitats perquè Sobrino demostri la seva qualitat. De moment, 287 minuts, un gol i una assistència ha estat tot el repertori que ha ofert des que va arribar cedit pel Manchester City. El més greu és que continua sense data de retorn i que ja fa cent dies de l'última vegada que Montilivi va poder gaudir de la seva qualitat en un partit oficial.

Amb una projecció envejable i unes qualitats com per tenir-lo en compte, des de Girona es va fer tot el possible per incorporar un jugador que estava a l'agenda d'un grapat d'equips. Les bones relacions amb el City van ser la clau perquè Sobrino acceptés la proposta gironina el passat 28 d'agost. Això sí, va arribar lesionat. Mentre s'entrenava amb el Ponferradina, va patir una lesió al soli i al bessó de la cama esquerra. Una dolència menor, que no va despertar cap sospita durant la revisió mèdica. Ningú s'imaginava que, tot plegat, seria molt més greu del que es pensava. No hi ha hagut pràcticament cap comunicat mèdic en ferm durant tot aquest temps, però el que és evident és que Sobrino patia quelcom més greu i que mai ha arribat a fer net. Tampoc va ajudar que el 26 de setembre, just abans del derbi amb el Llagostera i quan semblava que podria debutar, patís un fort cop a la zona que tenia afectada. Això el va obligar a aturar-se de nou i a endarrerir un debut que no arribaria fins al novembre. Va ser en un partit de Copa Catalunya contra el Barcelona B (1-0 a favor dels blaugrana).

S'havia hagut d'esperar però finalment Sobrino semblava estar en condicions. Si havia jugat a la Copa Catalunya, per què no ho podia fer també a la lliga??Dit i fet. Va debutar contra l'Albacete (3-0) amb assistència inclosa i també va jugar amb el Tenerife (1-1, va marcar el seu únic gol), Còrdova (1-2) i Elx (0-1). En aquest últim partit es va retirar al descans amb molèsties i des de llavors no se l'ha tornat a veure en acció. De nou, moltes incògnites i massa pilotes fora des del club. El 9 de gener, després de consultar amb el doctor Ramon Cugat, es va parlar obertament d'una «falta de duresa en el call ossi del terç mitjà del peroné» com a principal motiu del seu dolor, i s'estimaven unes «quatre setmanes» com a període «aproximat» de repòs. El cas és que han passat dos mesos i mig i Sobrino continua sense entrar en acció. No ha jugat des de llavors, però tampoc s'ha entrenat amb total normalitat. Cada cop treu més el cap per la gespa durant els entrenaments, encara que sol treballar al marge. Ningú fixa una data de retorn i sembla que, amb 12 jornades que queden per acabar-se la lliga, el seu paper serà testimonial.

Són 100 els dies que han passat des de la seva última aparició i saber quan reapareixerà és una missió del tot impossible. Si fa no fa, el seu cas recorda a d'altres que s'han viscut a Montilivi en un passat força recent. Sense anar massa lluny, la temporada anterior el carriler David Juncà es va estar mes de mig any sense jugar per una misteriosa lesió que no acabava de desaparèixer. Un any abans, a Felipe li havia passat quelcom similar a la segona volta:?es va fer mal al gener i es va estar uns mesos fora de combat quan, en un principi, s'havia estimat que en tenia per unes poques setmanes. Tres cursos abans, al que li va tocar el rebre va ser al migcampista Joseba Garmendia. Lesionat a la jornada cinc, ja no va tornar a jugar més amb la samarreta gironina i ningú al club va esclarir, realment, que és el que havia passat.

Queden encara dos mesos de competició i no és massa exagerat pensar que Rubén Sobrino tornarà a tenir minuts tard o d'hora. El problema és saber quan serà. I també, què passarà amb ell la temporada vinent. Té dos anys més de contracte amb el Manchester City i, desaparegut com ha estat durant gairebé tot l'any, sembla difícil que pugui trobar un destí. Caldrà veure si el Girona decideix apostar-hi o no de nou.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/03/22/100-dies-sobrino/773875.html?utm_source=rss